خبر

اولین سفر مقام رسمی اسرائیل به ترکیه پس از ۶ سال

● منابع خبری از سفر رسمی یکی از نمایندگان کنست و عضو حزب «اتحاد صهیونیستی» به ترکیه خبر دادند. این اولین سفر اعلام‌شده یک مسئول اسرائیلی به ترکیه در شش سال اخیر است. به گزارش دویچه‌وله، در حالی «کسینیا سویتلووا»، نماینده پارلمان اسرائیل (کنست) و عضو حزب «اتحاد صهیونیستی» به ترکیه می‌رود که احتمال امضای توافق میان آنکارا و تل‌آویو در راستای حل اختلافات و عادی‌سازی روابط قوت گرفته است.روزنامه «حریت» نوشت ترکیه و اسرائیل به‌زودی تصمیم خود برای عادی‌سازی روابط را اعلام خواهند کرد. این روزنامه به نقل از منابع عالی‌رتبه که خواست نامشان فاش نشود، گزارش داد که یکی از مسئولان وزارت خارجه ترکیه و نماینده ویژه «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسرائیل در راستای اعلام عادی‌سازی کامل روابط خود با یکدیگر دیدار خواهند کرد. «مولود چاووش‌اوغلو»، وزیر خارجه ترکیه، نیز پنجشنبه اعلام کرد احتمال بسیاری وجود دارد تا پیش از اتمام ماه ژوئن دو طرف نشستی برای بررسی عادی‌سازی روابط برگزار کنند.ترکیه و اسرائیل در گفت‌وگوهای گوناگونی که ازجمله در ژنو انجام شده، برای خاتمه‌دادن به کشمکش‌ها از برخی شرط‌ها و درخواست‌های خود صرف‌نظر کرده‌اند. آنکارا و تل‌آویو که سال‌ها روابط نزدیک و همکاری‌های همه‌جانبه‌ای با هم داشتند، از حدود شش سال پیش دچار اختلاف شدید شدند. قطع روابط دیپلماتیک اسرائیل و ترکیه پس از حمله کماندوهای اسرائیلی به کشتی «ماوی مرمره» که با نادیده‌گرفتن محاصره دریایی نوار غزه قصد داشت کمک‌های انسان‌دوستانه را به ساکنان این منطقه برساند، رخ داد.مطابق گزارش‌هایی که در برخی نشریه‌های ترکیه و اسرائیل، ازجمله حریت و هاآرتص منتشر شده، قرار است متن توافق‌نامه‌ای آشتی در کابینه امنیتی اسرائیل به تصویب برسد. ناظران احتمال می‌دهند تا پایان ماه جولای روابط دیپلماتیک میان دو کشور با اعزام سفیران جدید برقرار شود. دراین‌حال، سایت لبنانی النشره مدعی شد که سفارت مصر در سوریه بازگشایی و قاهره یکی از دیپلمات‌های خود را به عنوان رایزن به این سفارتخانه فرستاده است. دولت‌های سوریه و مصر تا لحظه تنظیم خبر، واکنشی رسمی به این خبر نشان نداده‌اند. النشره پیش‌تر نیز اعلام کرده بود که سفارت مصر در سوریه به‌زودی بازگشایی خواهد شد.«رجب طیب اردوغان»، چه در دوران نخست‌وزیری و چه از زمانی که رئیس‌جمهوری ترکیه شده، رفع محاصره نوار غزه را به عنوان یکی از پیش‌شرط‌های حل مناقشه با اسرائیل اعلام کرده بود. اسرائیل با این درخواست موافقت نکرده؛ اما به آنکارا اطمینان داده که می‌تواند کمک‌های خود را از طریق بندر اسرائیلی اشدود به این منطقه برساند. همچنین مقام‌های اسرائیلی برای راه‌اندازی یک نیروگاه برق، تأسیسات آب‌شیرین‌کُن و یک درمانگاه در نوار غزه که از سوی حماس کنترل می‌شود، به ترکیه چراغ سبز نشان داده‌اند. تحلیلگران شتاب‌گرفتن روند عادی‌سازی روابط ترکیه و اسرائیل را که دست‌کم از سه سال پیش آغاز شده، به مشکلات روزافزون اردوغان و اختلاف‌های شدید با کشورهای منطقه نسبت می‌دهند. سوریه و عراق به عنوان دو کشور هم‌مرز با ترکیه درگیر بحران‌های شدید هستند. رابطه آنکارا و مسکو پس از هدف‌قرارگرفتن جنگنده روسی در مرز سوریه به‌شدت متشنج شده و تنش میان ترکیه و کشورهای عضو اتحادیه اروپا به اوج خود رسیده است.

نزدیک‌شدن نیروهای عراقی به مرزهای موصل

● نیروهای عراقی پیشروی چشمگیری به سمت موصل داشته و علاوه بر تسلط بر مهم‌ترین نقاط مسیر بین‌المللی که استان «نینوا» را به استان «صلاح‌الدین» متصل می‌کند، به ورودی‌های شرقاط رسیده‌اند. به گزارش ایسنا، خبرنگار المیادین گزارش داد که نیروهای عراقی دو روستای البوعمیره و العین‌البیضا در شمال صلاح‌الدین را از داعش پس گرفته و به ورودی شرقاط رسیده‌اند. «علی دحدوح»، فرماندار شهرستان شرقاط در ۱۱۰کیلومتری شمال تکریت به خبرگزاری آلمان گفت: نیروهای عراقی توانستند بر تقاطع شرقاط - موصل- تکریت تسلط یابند که مهم‌ترین راه ارتباطی در منطقه است و بر تمام مسیرهای مواصلاتی‌ای که منتهی به سه شهر و روستاهای اطراف آن می‌شود، احاطه دارند. او افزود: تقاطع شرقاط شامل برخی ساختمان‌های نظامی است و ۹۰ کیلومتر از تکریت فاصله دارد و نیروهای عراقی اکنون در منطقه مستقر هستند تا آن را در برابر حملات احتمالی شبانه محافظت کنند.یک استوار ارتش عراق نیز اعلام کرد تسلط بر تقاطع شرقاط و قبل از آن الزویه اتفاق مهمی است که مسیر گسترده‌ای را به سمت آزادسازی شرقاط باز می‌کند. این در حالی است که پاک‌سازی شمال فلوجه ادامه دارد و گروه رسانه جنگ امروز از آزادسازی محله المعلمین در فلوجه خبر داد.

فشار بر دیوید کامرون برای تسریع فرایند خروج از اتحادیه اروپا افزایش یافت

برگزیت؛ سریع اما واگیردار

عکس: Reuters

طلاق سریع، بی‌دردسر و سیستماتیک؛ این واکنش مشترک تقریبا همه ۲۷ عضو دیگر اتحادیه اروپا به نتایج همه‌پرسی خروج بریتانیاست که روز جمعه بزرگ‌ترین شوک قرن اخیر را به عرصه سیاست و اقتصاد اروپایی وارد کرد.

البته دراین‌میان هرچقدر وزیران اتحادیه اروپا سعی کردند در نشست پیش‌تر برنامه‌ریزی‌شده لوکزامبورگ به‌سرعت از معضل برگزیت عبور کرده و با درپیش‌گرفتن دستور کار عادی نشست، ترس و وحشتی از خود بروز ندهند، این وزیران خارجه شش کشور بنیان‌گذار اتحادیه بودند که با گردآمدن در برلین، پایتخت آلمان، هیچ ابایی از نمایش وضعیت بحرانی و معلق این بلوک سیاسی-اقتصادی نداشتند.

وزیران خارجه شش کشور آلمان، فرانسه، بلژیک، ایتالیا، هلند و لوکزامبورگ در حالی روز گذشته در نشستی اضطراری با یکدیگر دیدار کردند که چگونگی تبدیل برگزیت به یک فرایند خروج سریع و البته بی‌دردسر، محور گفت‌وگوهای آنان بود. دراین‌میان، «فرانک والتر اشتاین‌مایر»، وزیر خارجه آلمان، که میزبانی این نشست را برعهده داشت، خاطرنشان کرده همه شش کشور بنیان‌گذار اتحادیه اروپا بر این موضوع اتفاق‌نظر دارند که لندن نباید برای آغاز فرایند پیچیده خروج از اتحادیه، بیش از این معطل کند.

او که پیش از دیدار با همتایان خود اطمینان داده بود اتحادیه اروپا می‌تواند از پس شوک خروج بریتانیا برآید، طی کنفرانسی خبری ابراز امیدواری کرده تا برای جلوگیری از تعلیق هرچه بیشتر و تمرکز روی آینده اروپا، فرایند خروج بریتانیا که مستلزم فعال‌سازی بند ۵۰ از معاهده لیسبون از سوی دولت آن کشور است، هرچه زودتر آغاز شود.

«ژان‌مارک ارو»، وزیر خارجه فرانسه، هم در حالی ضمن تأکید بر لزوم سرعت‌بخشی به فرایند مذاکرات خروج، از فشارهای شدید دولتمردان اروپایی در روزهای آتی بر «دیوید کامرون»، نخست‌وزیر بریتانیا، خبر داده که «ژان کلود یانکر»، دبیر کمیسیون اروپایی، هم مدعی شده هنوز نمی‌داند چرا لندن بر این باور است که باید تا ماه اکتبر برای تصمیم‌گیری درباره ارائه درخواست جدایی خود صبر کند. او که با خبرگزاری «ای‌آردی» آلمان گفت‌وگو می‌کرد، اذعان کرده نتایج همه‌پرسی برگزیت آن چیزی نبود که اتحادیه اروپا به دنبال آن بود، اما اکنون که این جدایی قطعی شده، پس بهتر است هرچه زودتر و بی‌دردسرتر اتفاق بیفتد. این در حالی است که به نظر می‌رسد در میان هیاهوی جمعی رهبران اروپایی‌ای که خواهان تسریع فرایند جدایی بریتانیا هستند، این تنها «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان، است که تا حدودی محتاطانه با این مسئله برخورد کرده است. او که بناست فردا در برلین میزبان رهبران فرانسه، ایتالیا و «دونالد تاسک»، رئیس اتحادیه اروپا، باشد تا تلاش‌های مشترک خود با «فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهوری فرانسه را برای طرح‌ریزی یک برنامه اصلاحات جدی و ضروری در ساختار اتحادیه اروپا کلید بزند، در سخنانی اظهار کرده نباید نتایج همه‌پرسی بریتانیا را منشأ تصمیم‌گیری‌های عجولانه‌ای قرار داد که صرفا به تفرقه هرچه بیشتر جامعه اروپایی خواهد انجامید.

اپیدمی تکرار

در شرایطی که رهبران اتحادیه اروپایی به‌شدت در تکاپو هستند تا چاره‌ای به حال فردایی بدون بریتانیا بیندیشند، به نظر می‌رسد طیف وسیعی از شهروندان آن کشور هنوز به باقی‌ماندن در عضویت اتحادیه اروپا امید دارند. شاهد این مدعا نیز جمع‌آوری بیش از یک‌میلیون امضا، آن هم فقط یک روز پس از اعلام نتایج همه‌پرسی است که از دولت کامرون خواسته‌اند با نظر به آرای زیر ۶۰درصدی حامیان خروج و نرخ مشارکت کمتر از ۷۵ درصد، همه‌پرسی را از نو برگزار کند. دولت بریتانیا بنا بر قانون، موظف به پاسخ‌گویی به طومارهایی است که بیش از ۱۰ هزار امضا دارند. این در حالی است که برای رسیدگی پارلمانی، هر طومار دست‌کم نیازمند صد هزار امضاست. کمیته دادخواست پارلمان که مسئولیت تعیین‌تکلیف چنین طومارهایی و ارجاع آنان به مجلس عوام بریتانیا را برعهده دارد، سه‌شنبه آینده تشکیل جلسه خواهد داد.

جدایی تگزاس از آمریکا

از سوی دیگر، چشم‌انداز جدایی بریتانیا، فقط شهروندان اسکاتلندی و ایرلندی را که بنابر نتایج همه‌پرسی اخیر، حامی ماندن در اتحادیه اروپا بوده‌اند، به فکر اعلام استقلال نینداخته است. درحالی‌که رهبران حزب ملی اسکاتلند و حزب «شین‌فین» ایرلند شمالی از عزم خود برای برپایی همه‌پرسی استقلال خبر داده‌اند، سودای استقلال‌طلبی از لندن تا فراسوی اقیانوس اطلس هم گسترش یافته است. جدای از طومار شهروندان لندنی که از شهردار تازه‌کار خود، صادق‌خان، خواسته‌اند با اعلام استقلال از بریتانیا، درخواست عضویت لندن در اتحادیه اروپا را تقدیم بروکسل کند، جدایی‌طلبان آمریکایی هم از تگزاس گرفته تا کالیفرنیا و ورمونت، از این پس با جدیت بیشتری به کارزار خود ادامه خواهند داد. برای مثال، جنبش ملی‌گرای تگزاس روز جمعه با انتشار بیانیه‌ای از «گرگ ابوت»، فرماندار این ایالت، خواسته است از برگزاری همه‌پرسی‌ای مشابه برگزیت در این ایالت حمایت کند. بیش از ۲۵۰ هزار فعال جدایی‌طلب تگزاسی که تلاش‌های پیشین‌شان برای برگزاری همه‌پرسی جدایی در انتخابات عمومی ماه نوامبر با شکست مواجه شده بود، امید دارند با بهره‌گیری از شیوه‌های به کار گرفته‌شده از سوی کمپین برگزیت، باری دیگر شانس تگزاس را برای بدل‌شدن به کشوری مستقل به سیاق سال‌های ۱۸۳۶ تا ۱۸۴۵ بیازمایند؛ کشوری که به گفته «دانیل میلر»، رهبر جنبش ملی‌گرای تگزاس، می‌تواند با اتکا به اقتصاد ۱.۶ تریلیون‌دلاری خود، یکی از ۱۰ اقتصاد بزرگ دنیا باشد.

مردم اسپانیا هم به پای صندوق‌های رأی می‌روند

پایانی برای بحران سیاسی

اردشیر زارعی‌قنواتی: در اسپانیا بعد از چهار ماه شکست مذاکرات فشرده بین چهار حزب اصلی این کشور برای توافق برای تشکیل یک دولت ائتلافی، با انحلال پارلمان به دستور «فلیپه ششم»، پادشاه این کشور، مردم باید بار دیگر به پای صندوق‌های رأی بروند.

هرچند حزب حاکم «مردم» در انتخابات ماه دسامبر موفق شد ۱۲۳ کرسی از مجموع ۳۵۰ کرسی پارلمان را کسب کند، اما به دلیل کسب‌نکردن حدنصاب لازم، موفق به تمدید دوران صدارت «ماریانو راخوی»، نخست‌وزیر راست‌گرای این کشور، نشد. از طرف دیگر، هیچ‌کدام از احزاب بزرگ اپوزیسیون نیز به دلیل پراکندگی آرای آنان و تفاوت‌های اساسی در سیاست‌های کلان بین خود نتوانستند برای تشکیل دولت ائتلافی به توافق برسند. این بست چهارماهه در عرصه سیاسی اسپانیا انتخابات زودرس پارلمانی را ناگزیر کرد و امروز بار دیگر این احزاب در رقابت با هم وارد گود انتخاباتی می‌شوند؛ آن‌هم در شرایطی که هیچ‌کدام از این احزاب قادر به کسب اکثریت نسبی آرا نیستند. در دور قبل هرچند راخوی توانست موافقت حزب راست میانه «سیودادانوس» را که ۴۰ کرسی داشت جلب کند، اما جمع کرسی‌های این دو حزب به حدنصاب لازم ۱۷۶ کرسی نرسید. مذاکرات حزب مردم با حزب «سوسیالیست» رقیب سنتی خود با ۹۰ کرسی نیز با شکست روبه‌رو شد و از همان ابتدا نیز حزب چپ رادیکال «پودموس» اعلام کرد تحت هیچ شرایطی با حزب راست‌گرای مردم وارد ائتلاف نخواهد شد. بعد از شکست حزب مردم برای تشکیل دولت ائتلافی از طرف پادشاه این مأموریت به حزب سوسیالیست سپرده شد که امیدهای آنان برای جلب رضایت حزب پودموس به دلیل اختلاف محتوایی دو حزب حول بودونبود سیاست «ریاضت اقتصادی» راه به جایی نبرد و در مرحله سوم نیز چپ رادیکال با ۶۹ کرسی که مواضعی متفاوت از سه حزب دیگر داشت، امکان تشکیل دولت ائتلافی را پیدا نکرد.

آنچه هم‌اکنون در اسپانیا می‌گذرد، تا حدود زیادی متأثر از بیماری ساختار اتحادیه اروپا و شکست سیاست‌های ریاضتی در سال‌های اخیر بوده است که این جوامع را به‌شدت قطبی کرده و امکان مصالحه و تعامل حول یک برنامه و دولت ائتلافی را سخت می‌کند.

انتخابات امروز اسپانیا در شرایطی برگزار می‌شود که بریتانیایی‌ها به همه‌پرسی خروج از اتحادیه اروپا رأی دادند. با توجه به درهم‌تنیدگی و پیوند بین اعضای اتحادیه اروپا و تأثیر مباحث موردنظر مردم این کشورها حول موضوعاتی مانند برنامه ریاضت اقتصادی، مهاجرت، رشد بی‌کاری، ناخرسندی از سیاست‌های بروکسل، بحران اقتصادی در سطح اتحادیه و رشد گرایشات راست افراطی از یک‌سو و تقویت گرایش به سمت سیاست‌های چپ رادیکال از سوی دیگر، به نظر می‌رسد نتیجه همه‌پرسی بریتانیا می‌تواند تأثیر بزرگی بر انتخابات پارلمانی اسپانیا بگذارد.

بنا بر نظرسنجی‌های انجام‌گرفته در این دور از انتخابات اسپانیا، تغییرات اساسی در اصل معادله انجام نخواهد گرفت و فقط می‌تواند منجر به جابه‌جایی در جایگاه احزاب چهارگانه شود. پیش‌بینی می‌شود حزب پودموس در این دور از انتخابات بتواند جایگاه دوم را کسب کرده و حزب سوسیالیست را به مرتبه پایین‌تری سوق دهد که این شکست برای سوسیالیست‌ها بسیار پرهزینه خواهد بود.

هرچند هنوز هیچ نظرسنجی‌ای از احتمال کسب جایگاه اول پودموس سخن نگفته است، اما پس از آری مردم بریتانیا، این احتمال که چپ‌های رادیکال بتوانند حزب مردم را نیز به زیر بکشند، قوت گرفته است.

اما در چنین شرایطی به دلیل خشم رهبران اتحادیه از احتمال فروپاشی دومینویی اتحادیه اروپا، دخالت فعال‌تر آنان برای ایجاد اجماع بین سه حزب مردم، سوسیالیست و سیودادانوس جزم‌تر شده و کارشکنی در تشکیل دولت ائتلافی به رهبری پودموس سخت‌تر می‌شود.

موج ضدسیستمی که هم‌اکنون از آمریکا تا اروپا گسترش یافته، شانس حزب پودموس برای کسب آرایی بیش از دور گذشته را بیشتر کرده است اما این گرایش هنوز به میزانی نیست که بتواند برای آنان اکثریت کرسی‌های پارلمان را به همراه داشته باشد. هرچند پودموس امکان این را دارد که بتواند حمایت احزاب کوچک، ازجمله کمونیست‌ها و ملی‌گرایان «کاتالونیا» و «باسک» را به خود جلب کند، ولی بدون جلب نظر یکی از چهار حزب اصلی، توان تشکیل دولت ائتلافی را نخواهد داشت.

از طرف دیگر، سقوط آرا و اعتبار حزب سوسیالیست می‌تواند انگیزه‌ای باشد برای تن‌دادن به یک ائتلاف بزرگ با حزب مردم که به دلیل همسویی نسبی حزب سیودادانوس با این طیف، هنوز شانس جناح راست را نسبت به چپ رادیکال برای تشکیل دولت ائتلافی بیشتر می‌کند. فقط در صورت درس‌گیری حزب سوسیالیست از تجربه این شکست احتمالی و بازگشت به مطالبات سنتی سوسیال‌دموکراسی اروپایی برای رسیدن به دولت رفاه، می‌تواند رهبران این حزب را وادار به نزدیکی با حزب پودموس برای تشکیل یک دولت ائتلافی کند. به‌همین‌دلیل و براساس ارزیابی در چارچوب منطق سیاسی وضعیت سیاسی اسپانیای امروز، از قبل نمی‌توان به صورت قاطع هیچ نوع پیش‌بینی‌ای درباره چیدمان سیاسی آینده این کشور داشت. از طرف دیگر، نتیجه همه‌پرسی بریتانیا بدون‌شک به‌عنوان یک تجربه و هشدار نسبت به سیاست‌های شکست‌خورده کنونی آن، می‌تواند مورد استفاده قرار گرفته و دراین‌صورت امکان تغییر در پارامترهای سیاست در اسپانیا هم تأثیر تعیین‌کننده‌ای بر جای خواهد گذاشت.

طومار امضاکنندگانِ خواهان برگزاری رفراندوم در ونزوئلا تأیید شد

کودتای گرسنگی

بالاخره تکاپوی مخالفان «نیکلاس مادورو»، رئیس‌جمهوری ونزوئلا، نتیجه داد و «انریکه کاپریلس»، رهبر مخالفان دولت ونزوئلا، روز جمعه اعلام کرد تعداد امضاهای معتبر فراخوان برگزاری رفراندوم برای برکناری نیکلاس مادورو، به دست آمده است.

گرسنگی، ناامیدی و گسترش ناآرامی‌ها تهدیدی برای دولت مادورو است؛ آن‌هم سه سال پس از روی‌کارآمدنش. مخالفان مادورو هم سوار بر موج بحران، تلاش خود برای برکناری رئیس‌جمهوری این کشور را آغاز کرده‌اند. صدها هزار نفر از مردم ونزوئلا با ثبت اثر انگشت، اعتبار امضاهایشان را تأیید کردند. با تأیید امضاهای شهروندان، قدم بعدی تأیید این امضاها از سوی مقامات انتخاباتی است. اگر این مرحله بدون مشکل پیش برود در مرحله بعد، مخالفان باید قبل از برگزاری رفراندوم، فراخوانی با امضای چهار میلیون نفر جمع کنند و رفراندوم در صورتی موفق می‌شود که مخالفان بتوانند دست‌کم رأی برابر یا بیشتر از آنچه مادورو در آخرین انتخابات کسب کرده است (۷.۵ میلیون رأی) را به دست آورند.

مخالفان، مادورو را دلیل این تورم و بحران می‌دانند و رسانه‌ها هم از ونزوئلا جهنمی روی زمین ساخته‌اند. آن‌طور که نیویورک‌تایمز می‌گوید: «ونزوئلا در حال فروپاشی کامل است»، کرکره‌های دفاتر دولتی پایین‌اند، گرسنگی فراگیر است و بیمارستان‌ها هم تعطیل شده‌اند. رفت‌وآمدها در کاراکاس کم شده، چراکه مردم به‌دلیل کمبود پول و کار مجبورند در خانه‌های خود بمانند.

واشنگتن‌پست هم که بارهاوبارها خواستار مداخله خارجی در ونزوئلا شده، روایت مشابهی دارد و از کلمات یکسانی استفاده می‌کند: «سقوط»، «فاجعه»، «فروپاشی». وال‌استریت ژورنال هم گزارش می‌دهد که مردم در حال مردن هستند. اما آیا ماجرای ونزوئلا همانی است که این‌دست رسانه‌ها منتقل می‌کنند؟ بدون شک ونزوئلا گرفتار بحرانی شدید و تورم سه‌رقمی است، کمبود کالاهای اساسی و افزایش نارضایتی اجتماعی و سیاسی، جای هیچ شبهه‌ای باقی نگذاشته است بااین‌همه کسانی که از نزدیک با مردم ونزوئلا (مخالف و موافق دولت، شهری و روستایی، فقیر و ثروتمند) صحبت کرده‌اند و وضعیت این کشور را دیده‌اند، بر این باورند که رسانه‌های جریان اصلی در حال تحریف و بزرگ‌نمایی بحران این کشور هستند.

این بحران واقعی است و نباید دست‌کم گرفته شود اما ونزوئلا در حال سقوط و فروپاشی نیست. براساس گزارش خبرنگاران مستقر در کاراکاس، خیابان‌ها و بزرگراه‌های این شهر همچنان شلوغ هستند و متروها هم تعداد زیادی از جمعیت این شهر را جابه‌جا می‌کنند. در برخی محله‌ها حتی رستوران‌ها هم به روال سابق فعالیت می‌کنند. این گزارش‌ها نشان می‌دهد ونزوئلا جهنم روی زمین نیست، اما نمی‌توان انکار کرد که مردم این کشور روزهای سختی را پشت‌سر می‌گذارند؛ رنجی که مقامات ارشد دولتی به‌مراتب محتاطانه‌تر از آنچه بایدوشاید آن را تأیید می‌کنند.

برخی مردم شهر کاراکاس می‌گویند اوضاع اقتصادی بغرنج است و در دو سال گذشته مدام در حال بدترشدن بوده است. تهیه غذا برای بخش زیادی از مردم سخت‌تر شده و رستوران‌ها و فروشگاه‌ها کالاهای خود را به قیمتی بسیار بالا می‌فروشند. در فروشگاهایی که دولت قیمت فروش محصولات آنها را کنترل می‌کند، صف‌هایی طولانی راه افتاده است. بر پایه آمارهای رسمی‌ای که منابع نزدیک به دولت ونزوئلا منتشر کرده‌اند، تورم نسبت به ۱۲ ماهه گذشته ۳۷۰ درصد افزایش داشته و ازهمین‌رو کمبود مواد غذایی و کالاهای اساسی مشکل‌آفرین شده است.

اگرچه بحران مواد غذایی بخش زیادی از جمعیت ونزوئلا را تحت‌تأثیر قرار داده، اما نه در سطحی مشابه. در مرحله‌های ثروتمندنشین مردم همچنان در رستوران‌ها و کافه‌ها در حال خوردن غذا هستند، چراکه این بخش از جامعه ونزوئلا به دلار آمریکا دسترسی دارد. برای طبقه متوسط ونزوئلا هم بحران مواد غذایی تنها به معنی محدودشدن قدرت انتخاب آنها بوده است. دراین‌میان، کارگران و فقرا مثل همیشه، سخت‌ترین ضربه‌ها را متحمل می‌شوند و برخی از افراد این طبقه فقط یک‌بار در روز غذا می‌خورند. اما کارشناسان می‌گویند ونزوئلا قحطی فراگیر را تجربه نمی‌کند، چراکه بخش کوچک اما روبه‌رشدی از جمعیت این کشور در شرایط بحرانی گرسنگی مزمن قرار دارند. در چنین شرایطی افزایش تقاضاها برای مداخله خارجی افزایش پیدا کرده و پیش‌بینی بسیاری از رسانه‌ها هم مرگ قریب‌الوقوع ونزوئلاست. بااین‌همه، اطلاعات دقیق ارائه‌شده نشان می‌دهد وضعیت این کشور وخیم است، اما آخرالزمانی نیست.

رویداد

حمله گسترده ارتش سوریه به حلب

● منابع محلی در حلب می‌گویند، ارتش سوریه از روز گذشته با کمک روسیه و حزب‌الله حمله گسترده‌ای را با هدف بیرون‌راندن کامل تروریست‌ها از حلب آغاز کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه فرامنطقه‌ای رأی‌الیوم، منابع محلی در حلب اعلام کردند: عملیات گسترده ارتش سوریه از صبح شنبه از محور غربی در منطقه اللیرمون در مزارع الملاح و اردوگاه حندرات برای محاصره افراد مسلح در محله‌های شرقی این منطقه آغاز شده است. این عملیات پس از آن آغاز شد که «سیدحسن نصرالله»، دبیرکل حزب‌الله لبنان تاکید کرد جنگ در استان حلب جنگ بسیار استراتژیکی در سوریه است.

شدیدترین فضای سیاسی دوقطبی در آمریکا

● فضای دوقطبی در عرصه سیاسی آمریکا در شدیدترین میزان، در ۲۵ سال گذشته قرار گرفته است؛ درحالی‌که ۶۵ درصد جمهوری‌خواهان و ۶۳ درصد دموکرات‌ها معتقدند اشتراکات بسیار اندکی با اعضای حزب مقابل دارند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری آنادولو، این تحقیقات بخشی از مطالعه جدیدی است که هم‌زمان با جریان رقابت‌های انتخاباتی منتشر شده است. براساس این مطالعه مؤسسه «پو»، اکثریت اعضای هر دو حزب نظراتی بسیار نامساعد درباره حزب مقابل و اعضای آن دارند؛ ۵۵ درصد دموکرات‌ها و ۵۸ درصد جمهوری‌خواهان حزب مقابل خود را «بسیار نامساعد» توصیف کرده‌اند. این در حالی است که این رقم در سال ۱۹۹۴ در اولین مطالعه‌ای که در این زمینه صورت گرفت به ترتیب ۲۱ و ۲۶ درصد بود. در سال ۲۰۰۰ نیز این رقم در ۲۳ تا ۲۶ درصد ادامه پیدا کرد.

تظاهرات گزارشگران بدون مرز در استانبول

● جمعی از گزارشگران بدون مرز به همراه شماری از گروه‌های حامی آزادی مطبوعات، مقابل زندان «متریس» استانبول دست به برگزاری تجمع اعتراض‌آمیز زدند و خواستار آزادی روزنامه‌نگاران و فعالان رسانه‌ای بازداشت‌شده در ترکیه شدند. به گزارش حریت، ارول اوندراوغلو در بیستم ژوئن به اتهام ارتکاب جرائم تروریستی، به همراه دو فعال آزادی مطبوعات بازداشت شدند. اتهام این افراد «تبلیغات تروریستی» اعلام شده است. رئیس مؤسسه بین‌المللی مطبوعات در امور ترکیه (مستقر در وین) گفت بازداشت این افراد توجیه‌ناپذیر است و باید فورا آزاد شوند.

نهایی‌شدن توافق موشکی آمریکا با کره جنوبی

● پنتاگون اعلام کرد آمریکا می‌خواهد مذاکرات درباره توافق ارسال سیستم دفاعی موشکی به کره‌جنوبی را نهایی کند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، سئول و واشنگتن هفته‌ها درباره ارسال سیستم موشکی «تاد» آمریکا به کره جنوبی برای حفاظت بیشتر در برابر تهدیدات احتمالی از سوی پیونگ‌یانگ مذاکرات داشته و دراین‌میان چین مخالفت خود را با استقرار این سیستم اعلام کرده است. «پیتر کوک»، سخنگوی پنتاگون اعلام کرد: ما امیدواریم این مذاکرات به نتیجه برسد. در همین راستا روند مذاکرات به‌خوبی پیش رفته است، اما هنوز برخی جزئیات در حال بررسی است. این اظهارات در حالی بیان می‌شود که به‌تازگی کره شمالی رزمایش موشکی‌ای انجام داده است. همچنین یکی از مقامات آمریکا اعلام کرد، رئیس‌جمهوری این کشور تا پیش از پایان دوران خدمتش در ژانویه ۲۰۱۷، اقدامات جدیدی در حوزه منع گسترش سلاح‌های اتمی خواهد کرد.

سفر «بان‌کی‌مون» به خاورمیانه

● دبیر کل سازمان ملل امروز وارد کویت می‌شود و پس از آن عازم فلسطین اشغالی و نوار غزه خواهد شد. براساس گزارش وبگاه «۲۴» امارات، «استفان دوجاریک»، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل اعلام کرد، بان در این سفر با شیخ «صباح احمد جابر الصباح»، امیر کویت، «شیخ صباح خالد»، وزیر خارجه و معاون نخست‌وزیر و چند مقام دیگر دیدار خواهد کرد. او افزود: از آنجایی که کویت، اکنون میزبان نشست صلح یمن است، بان‌کی‌مون با «اسماعیل ولد الشیخ احمد»، فرستاده ویژه سازمان ملل در امور یمن نیز دیدار می‌کند.

کشته‌شدن امیر داعش در بنغازی

● سخنگوی گردان ۲۱ ارتش لیبی که وابسته به دولت موقت است، تأکید کرد «ایوب التونسی» که امیر داعش در بنغازی توصیف می‌شد، کشته شده است. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه اینترنتی المحیط، منابع دیگر نیز اعلام کردند ایوب التونسی در درگیری‌ها با ارتش لیبی در محور قاریونس کشته شد. ایوب التونسی در سال ۲۰۱۲ بازداشت و در آن هنگام به ریاست ستاد ارتش تحویل داده شد، اما پس از آن در شرایط مبهمی آزاد شد.